

מ"ת 4641/05/15 - מדינת ישראל נגד י' א'

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט ניר מישורי לב טוב

מ"ת 4641-05-15 מדינת ישראל נ'
א' (אסיר)
31 מאי 2015

בעניין:

המבקשת

מדינת ישראל

נגד

המשיב

י' א' (אסיר)

נוכחים:

מטעם המבקשת עו"ד נוח רחאל

מטעם המשיב הובא. ע"י עו"ד עופר סבו

החלטה

לפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים, בהתאם לסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי, (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים").

נגד המשיב הוגש כתב אישום בגין עבירת איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ותקיפת בת זוג - עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

המשיב מואשם בביצוע העבירות כדלקמן:

המשיב וג' א' (להלן: "המתלוננת"), נשואים זה לזה ולהם שלושה ילדים משותפים ובמועד הרלוונטי לכתב האישום היו השניים בהליכי גירושין.

בתאריך 1.5.15 בסמוך לשעה 19:00, בסמוך לבית הוריו של המשיב ב***** התגלע ויכוח בין

המשיב למתלוננת ובמהלכו, איים המשיב בפגיעה שלא כדין במתלוננת, בנוכחות הילדים,

באומרו לה: "זונה, הלוואי שישרף אבא שלך, אני ארצח אותך, אשחט אותך ואהרוג אותך",

תוך שהוא מקלל אותה וצועק עליה וזאת בכוונה להפחידה ולהקניטה. בהמשך למתואר לעיל ובאותן הנסיבות, תקף המשיב את המתלוננת שלא כדין באופן שירק עליה פעמיים. רוקו של המשיב פגע בגופה של המתלוננת.

טענות הצדדים:

טיעוני המבקשת:

המבקשת עותרת למעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. לטענת המבקשת קיימות ראיות טובות לכאורה להוכחת האשמה המיוחסת למשיב אשר כוללות בין היתר הודעת המתלוננת, אשתו של המשיב, הודעת בתם של המשיב והמתלוננת - א.א. המחזקת את גרסת המתלוננת, הודעת אחותו של המשיב המחזקת את גרסת המתלוננת, הודעת אמו של המשיב המחזקת את גרסת המתלוננת,

בעימות שנערך בין השניים הטיחה המתלוננת בפני המשיב כי איים עליה וירק עליה, המשיב טען

כי אינו זוכר את תוכן דבריו ואם אכן התבטא כך, הוא לא התכוון לאיים.

המבקשת טוענת עוד, כי קיימת עילת מעצר בשל מסוכנותו של המשיב. זאת לאור חזקת מסוכנות סטטוטורית, העובדה כי עבר לכאורה העבירות בשעה שמאסר מותנה תלוי ועומד כנגדו ולא מכבר נגזר עליו עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות אשר טרם החל לרצות והכל בגין תיק אלימות במשפחה כנגד המתלוננת במסגרתו הורשע המשיב בגין אותן עבירות.

בדיון יום 27/5/15 טען ב"כ המבקשת כי מתסקיר שירות המבחן עולה כי נשקף סיכון מצידו של המשיב כלפי המתלוננת כי יחזור לבצע את אותם מעשים, מבקש שלא לאמץ המלצות שירות המבחן לגבי שחרור המשיב, אלא להמשיך ולראות את הראייה של שמירה על האינטרס הציבורי כמו גם שירות המבחן גורס שההישנות לביצוע עבירות גבוה.

טיעוני ב"כ המשיב לעניין הראיות לכאורה:

בדיון שהתקיים ביום 5/5/15 הסכים ב"כ המשיב כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב וכן עילת מעצר. בדיון היום טען כי סבור שלא מתקיימות ראיות לכאורה בגין עבירת התקיפה המתבטאת בריקה.

ב"כ המשיב הציע לשחרר המשיב בתנאי שחרור בערובה לפיה ישהה במעצר בית בעסק המשפחתי בחוף לבנון שבכנרת בהשגת שניים מאחיו וגיסו.

ב"כ המשיב סבור כי יש להורות על שחרור המשיב מהטעמים הבאים :

- א. גם החוק וגם הפסיקה מדברים על החלופה כמוצא הראשון.
- ב. מהתסקיר עולה כי המשיב היה נורמטיבי לחלוטין עד הדרדרות היחסים בינו לבת זוגו.
- ג. ***** מרוחק 30 ק"מ מ***** , מקום מגורי המתלוננת.
- ד. השופט אשר דן בבקשת המתלוננת לצו הגנה הרחיק המשיב מרחק 200 מ' ממנה, היא לא ביקשה הרחקה מהעיר.
- ה. בהתייחס לחלופה שהוצעה טען ב"כ המשיב כי שירות המבחן בדק לעומק את הערבים המוצעים ונרשם כי קיימת התלבטות לאור העובדה כי מדובר במקרה נוסף, אך הומלץ לשחררו והוספת צו פיקוח לחצי שנה והמשיב ישתלב בטיפול אלמ"ב ואם יצליחו להחזירו לדרך הישר כך יעשו. קצינת המבחן התרשמה מהמשיב, התנאים בבית המעצר קשים ביותר, המשיב חשף כל פרט בפני קצינת המבחן, הוא סיפר את הסיבה להתדרדרות היחסים, הוא מודה שהוא הגורם הבעייתי בהתדרדרות.
- ו. המשיב מתגורר בבית הוריו מאז שהחל הפירוד, המתלוננת הגיעה אליו, מסרה את הילדה בהסכמה למשפחה על מנת שתעשה את יום שישי בבית המשפחה, ולאחר שהסתכסכו השתמשה בילדה והוציאה אותה ועל כך החל הסכסוך.
- ז. מי שביצע את היריקה זה אבא שלו, ואין בתיק פירוט על היריקה.
- ח. ב"כ המשיב מבקש לשחרר המשיב בחלופת מעצר בליווי שירות המבחן, לשלבו בטיפול בתחום האלימות במשפחה וכי יקבע דיון שיבחן את יציאתו לעבודות השירות.
- ט. עוד הציע כי המפקחים המוצעים יפקידו ערבויות כספיות.

תסקיר שירות המבחן

בתאריך 26/5/15 הוגש תסקיר מקיף בעניינו של המשיב.

המשיב פרוד מבת זוגו ולהם שלושה ילדים, המשיב שירת סדיר כמעט מלא בצה"ל כלוחם מג"ב, בעל רקע תעסוקתי רציף בעסקי המשפחה. לאחר מעצרו הקודם פתחו בהליכי גירושין, המשיב מסר כי אינו מעוניין להתגרש. המתלוננת מסרה כי איבדה האמון במשיב ולמרות רצונה להתגרש המשיב מסרב ואומר לה שלא מתכוון לעזובה בזמן שמצבה הנפשי אינו יציב. היא עידכנה כי פתחה תיק לגירושין בבית הדין הרבני ודיון יתקיים בקרוב. המתלוננת מסרה כי התנהגות המשיב אינה צפויה, ולא מוכרת לה מן העבר, מאופיינת באובססיות כלפיה והיא פנתה למשטרה במטרה להגן עליה ועל ילדיה.

המשיב מסר כי מתקשה להסתגל לתנאי מעצרו ולמזון במקום, מרבה להשתמש במנגנוני הגנה ומזעור אך הסכים לבחון דפוסי ויכולתו לשלוט בכעסיו.

שירות המבחן התרשם מהמשיב מחד כאדם אינטליגנטי וכי לא מדובר באדם בעל דפוסים אנטי סוציאליים באישיותו.

עם זאת, מתרשם שירות המבחן כי קיימת תלות רגשית רבת עוצמה של הנאשם במתלוננת וקושי בנפרדות, יחסיהם מורכבים וסוערים, למשיב צורכי שליטה גבוהים, מתקשה לקבל דעות המנוגדות לשלו, רצון המתלוננת להתגרש פגע בדימויו העצמי. לאור האמור לעיל והתמשכות הקונפליקט בא שירות המבחן לכדי הערכה כי קיים סיכון לא מבוטל להישנות מעשים דומים מצד המשיב כלפי המתלוננת.

שירות המבחן נפגש עם המפקחים המוצעים, התרשם כי אחיו של המשיב נקטו גישה מגוננת כלפי המשיב אך מדובר באנשים אחראיים המבינים תפקידם כמפקחים ויכולו להוות גורם מציב גבולות.

לאור כל זאת ולאחר התלבטות, ממליץ שירות המבחן לשקול אפשרות שחרורו של המשיב בתנאי מעצר בית מלא בעסק המזון בחוף לבנון בפיקוח שלושת אחיו והטלת צו פיקוח מעצר למשך שישה חודשים במהלכם ישתלב המשיב בטיפול בתחום האלימות במשפחה.

דין והכרעה:

בבוא בית המשפט להכריע בבקשת מעצר עד תום ההליכים, בהתאם לסעיף 21 לחוק המעצרים, עליו לבחון את שאלת קיום ראיות לכאורה, עילת מעצר וחלופת מעצר.

ראיות לכאורה:

בית-המשפט הבוחן את קיומן של ראיות לכאורה לשם גיבוש השלעילת מעצר, אינו נדרש, אלא לבחון האם דיבראיות אשר הובאו בפניו, באמת כונה בהם להקשה, כדי להוכיח את אשמת המשיב במעבר לכלספקסביר (ראה: בש"פ 8087/95 שלמה זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד (2) 133, 148). (

בשלב הלכאורי, אין די בהצבעה על סתירות בדברי העדים, אלא יש להראות כי הסתירות גלויות על פניהן, וכי הן מקעקעות את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ויציגה כמשוללת יסוד. ראו לעניין זה:

"על מנת לכרסם כרסום של ממש בפוטנציאל הראייתי הגלום בראיות בשלב הלכאורי, אין די בהצבעה על סתירות בדברי העדים, אלא יש להראות כי הסתירות גלויות על פניהן, וכי הן מקעקעות את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ויציגה כמשוללת יסוד (ראו: בש"פ 385/11 ציון נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 20.1.11) (להלן: עניין ציון); בש"פ 9376/09 פלוני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 1.12.09))." [בש"פ 352/11 ארז איאסי ברי נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 25.1.11)]. פסקה 9 להחלטה.

מהכלל אל הפרט :

1. ב"כ המשיב הסכים בדיון יום 5/5/15 לקיומן של ראיות לכאורה.

עמוד 4

2. לאור טענת ב"כ המשיב בדיון יום 27/5/15 כי לא קיימות ראיות לכאורה לענין עבירת התקיפה עיינתי בתיק החקירה.
3. מעיון בחומר הראיות עולה כי המתלוננת מסרה במפורש כי המשיב ירק עליה (עדותה מיום 1/5/15, עמ' 1 ש' 16), הבת הקטינה א.א אף היא העידה במשטרה (עמ' 2 ש' 20) כי המשיב ירק על המתלוננת. המשיב מצידו העיד כי לא זכור לו דבר כזה ושאר העדים שהינם כולם בני משפחתו לא ראו יריקה. לפיכך אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה גם בכל האמור בעבירת תקיפת בת הזוג (היריקה) ולא עולה מחומר הראיות כי אביו של המשיב הוא זה שירק על המתלוננת.
4. לאור האמור לעיל, הסכמת ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ולאחר שעיינתי בחומר הראיות אני קובע כי **קיימות ראיות טובות לכאורה כנגד המשיב לביצוע העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום.**

עילת מסוכנות:

סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 קובע כי:

"(א) הוגש כתב אישום, רשאי בית המשפט שבפניו הוגש כתב האישום לצוות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים, אם נתקיים אחד מאלה:

(1) בית המשפט סבור, על סמך חומר שהוגש לו, כי נתקיים אחד מאלה:

... (5) עבירת אלימות בן משפחה כמשמעותו בחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991, חזקה כי מתקיימת העילה האמורה בסעיף קטן (ב), אלא אם כן הוכיח המשיב אחרת."

ב"כ המשיב לא חלק על קיומה של עילת מעצר בתיק זה.

בית המשפט העליון הנחה לא אחת כי בעבירות אלימות במשפחה יש מקום להורות על מעצר עד תום ההליכים :

"...עבירות הנעברות תוך התפרצות זעם בלתי נשלטת, וכאלה הן, לרוב, עבירות האלימות במשפחה, מחייבות מעצר, משום שחלופת מעצר, שביצועה תלוי תמיד ברצון המשיב עצמו, אינה אפקטיבית" [בש"פ 5273/99 פלוני נ' מדינת ישראל תק-על 99(3) 205].

" בעבירות של אלימות במשפחה, ובמיוחד בעבירות של בן זוג כלפי בת זוגו, עוצמת האלימות הפיזית אינה הממד הבלעדי, אף לא הממד העיקרי, לבחינת מסוכנותו של המשיב. על בית המשפט לבחון את 'הצבע והגוון' של המסוכנות על רקע מכלול התנהגותו של המשיב כלפי בת הזוג" [בש"פ 655/10 חן דודוב נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 3.1.10)].

לאחר שעיינתי בחומר הראיות, בהרשעתו הקודמת של המשיב, בהמלצות תסקיר שירות המבחן ובטענות הצדדים אני קובע כי במקרה שבפני נשקפת מסוכנות גבוהה מצד המשיב כלפי המתלוננת וכי באם ישוחרר המשיב הוא עלול לפגוע במתלוננת וזאת מהטעמים הבאים :

א. בתאריך 17/2/15 נגזר דינו של הנאשם בגין ביצוע עבירות תקיפת בת זוג ואיומים בת.פ 8181-05-14

בבית משפט השלום טבריה.

מעובדות כתב האישום בהן הורשע המשיב על פי הודאתו עולה כי בתאריך 1/5/14 בשעה 20:30 לערך בדירה על רקע ויכוח בין המשיב למתלוננת תקף המשיב שלא כדין את המתלוננת בכך שזרק לעברה שלט ממיר הטלוויזיה שפגע בירך רגלה השמאלית של המתלוננת. בנוסף בתאריך 2/5/14 בשעות הצהריים בדירה איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה כי הוא ירצח אותה. בשבוע האחרון של חודש אפריל בשתי הזדמנויות שונות איים הנאשם על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה באמצעות הודעות ששלח למכשיר הנייד שברשותה ומספרו ***** (להלן: "הנייד") כמפורט להלן לנייד שתוכנה "אני ילך אחרי שאני אטפל בך" וכן הודעה לנייד שתוכנה: "לאיפה שתלכי או שתהיי תלויה בי או תלויה לידי תיבחרי".

במסגרת גזר הדין הוטל על הנאשם מאסר מותנה בן 5 חודשים שהינו בר הפעלה באם יורשע המשיב בביצוע העבירות בתיק הנוכחי ומאסר בעבודות שירות אותן לא החל המשיב לבצע. עם זאת לא היה בכל אלו כדי להרתיע המשיב מלשוב באופן כמעט מיידי לסורו וזאת על רקע איומים קשים וחמורים בפגיעה במתלוננת ורציחתה פעם אחר פעם.

ב. מתסקיר שירות המבחן עולה כי המשיב אובססיבי וכי קיים סיכון לא מבוטל להישנות העבירות.

ג. ב"כ המשיב לא חלק על קיומה של עילת מעצר.

ד. כנגד המשיב קמה עילת מעצר סטטוטורית בחוק המעצרים.

חלופת מעצר

סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

קובע:

"(ב) בית המשפט לא יתן צו מעצר לפי סעיף קטן (א) אלא אם כן נוכח, לאחר ששמע את הצדדים, שיש ראיות לכאורה להוכחת האשמה, ולענין סעיף קטן (א)(1), לא יצווה בית המשפט כאמור, אלא אם כן נתקיימו גם אלה:

(1) לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם בחירותו של המשיב, פחותה".

ב"כ המשיב עתר בטיעונו לשחרור המשיב בתנאי מעצר בית מלא בעסק המשפחתי (מזנון) ב***** המרוחק כ - 30 ק"מ מהעיר ***** , מקום מגוריה של המתלוננת וזאת בפיקוח אחיו של המשיב מ' ומ' וגיסו ר'. הוא ציין בטיעונו כי המפקחים מוכנים להפקיד ערובה כספית אך לא ניתן לעשות שימוש במקום בפיקוח אלקטרוני לאור מגבלות המבנה ומיקומו (חוף ים).

לאחר שבחנתי את החלופה המוצעת מצאתי כי אין בחלופה זו כדי להבטיח שלומה של בת זוגו של המשיב וזאת

מהטעמים הבאים :

א. תנאי בסיסי לשחרור בחלופת מעצר הינו כי בית המשפט ייתן אמונו במשיב שבפניו, ביכולתו וברצונו לשמור בקפדנות על תנאי השחרור בערובה. המשיב בפני הוזהר בהחלטה שיפוטית כי בל יאיים על המתלוננת בפגיעה בגופה או לנקוט באלימות פיסית כנגדה. הזהרה זו קיבלה ביטוי מוחשי בהטלת מאסר בעבודות שירות אותו טרם החל המשיב לרצות ועונש מאסר מותנה שלא יעבור העבירות בהן מואשם בכתב האישום הנוכחי.

בית המשפט העליון הביע דעתו בנושא האמון שעל בית המשפט לתת במשיב לצורך שחרורו בתנאים מגבילים :

"שאלת השחרור לחלופת מעצר תלויה, במידה מרובה, ביכולת ליתן במשיב אמון. זו מוסקת, בין היתר, מעברו של המשיב, מהתנהגותו של המשיב במהלך האירועים נושא כתב האישום ולאחריהם; ומנסיבותיו הפרטניות של המקרה המובא לפתחו של בית המשפט (ראו: בש"פ 2737/10 שטרית נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 15.4.10); בש"פ 1352/07 פאחל נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 22.2.07))." [בש"פ 352/11 ארז איאסי ברי נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 25.1.11), פסקה 13].

"כידוע, שחרורו של משיב לחלופת מעצר מבוססת על היכולת ליתן אמון במשיב (ראו למשל: בש"פ 1352/07 פאחל נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 22.2.2007); בש"פ 4574/07 מדינת ישראל נ' אבוקיעאן ([פורסם בנבו], 28.5.2007)). עברו הפלילי של העורר מלמד כי לא ניתן לתת בו אמון כי לא יפר את תנאי מעצר הבית. לכך יש לצרף את העובדה שחלופת המעצר שהוצעה אינה נראית לי כזו שיש בה כדי להשיג את מטרת המעצר" [בש"פ 2911/08 שוקרון נ' מדינת ישראל, (10.4.08) פסקה 16].

ב. מחומר הראיות עולה כי המשיב אינו מהסס לאיים על המתלוננת ברציחתה וזאת אף קבל עם ועדה בפני אנשי משפחתו וילדתו הקטינה בת ה - 8.

ג. תסקיר שירות המבחן מצביע על סיכון בלתי מבוטל להישנות מקרי האלימות מצד המשיב כלפי המתלוננת. המשיב אשר הביא במה ידיו לעליית יחסי בני הזוג על שרטון ממאן לקבל החלטת המתלוננת לסיים נישואיהם והוא מנסה להשליט רצונו באמצעות איומים קשים חוזרים ונשנים ואילמות פיסית. מהתסקיר עולה כי בת הזוג מתארת התנהגות אובססיבית, בלתי צפויה ולא מוכרת מן העבר, אשר מקבלת חיזוק אף בהרשעתו הקודמת של המשיב ובראיות שהונחו בפני בתיק החקירה. המשיב מגלה תלות רגשית ופונקציונאלית וקושי בנפרדות, הינו בעל צרכי שליטה גבוהים באחר ומתקשה לקבל דעה המתנגשת עם עמדותיו. לכך אוסיף כי המשיב תולה את ההתדרדרות ביחסי בני הזוג במתלוננת.

ד. מעבר לכך אציין כי גם החלופה המוצעת אין בה כדי להבטיח שלומה של המתלוננת ולמנוע המשך הישנות העבירות מצד המשיב. אכן, גם אני התרשמתי כפי שעשה שירות המבחן כי האח מ' גיסו של

המשיב מבינים תפקידם כמפקחים בעניינו של המשיב והאח מ' אף שימש מפקח בעניינו במסגרת ההליך הקודם שהתנהל כנגד המשיב. בכל הנוגע לאח מ' סבורני כי הפרשי הגילאים בין השניים בעוד המשיב בן 34 והמפקח המוצע בן 22 מקשים באופן ממשי על קבלת מרות מצד המשיב כלפי מפקח זה.

ה. מדובר במפקחים שהינם קרובי משפחה מדרגה ראשונה וכבר נפסק כי שליחתו של אדם למעצר בית, בבית משפחתו בפיקוחם של בני המשפחה הינה דרך בעייתית מעצם טבעה.

לשם המחשה ר' דבריו של כב' השופט רובינשטיין בבש"פ 2663/09 - מדינת ישראל נ' פלוני, תק-על 2009(1), 5270(29/03/2009):

"הקושי שמוצא אני בחלופה המוצעת היא היותה אצל בני משפחה מדרגה ראשונה, אף שאין חולק כי הם אנשים נורמטיביים בהחלט, כפי שגם מצא השופט קמא. אלא שיש קושי מובנה, שכבר דובר עליו בהחלטות מעצר בעבר, בפיקוח בני משפחה; ראו בש"פ 7602/04 מדינת ישראל נ' אבו אלהוא (לא פורסם) (השופט גרוניס). במקרה זה גם בני המשפחה, עם כל התייחסותם החיובית - ככל הנראה - למתלוננת (הם היו גם בטלפון ביום התקרית הקשה 8.2.09 וניסו להרגיעו), לא היוו חסם להתנהגות לא טובה של המשיב. על כן יש לטעמי להציע חלופה אחרת, שאינה בני משפחה מקרבה ראשונה, במרחק ממקום המתלוננת, בתנאים שקבע בית המשפט קמא, ככל משפטם וחוקתם, בצירוף יכולת המשטרה לבקר ולבדוק את קיום החלופה".

ז. שירות המבחן התרשם בעניינו של המפקח העיקרי מתוקף היותו עובד במקום מעצר הבית המוצע, האח מ' א' כי הינו מגונן כשאר אחיו על המשיב, עובדה המקימה חשש כי הזדהותו העודפת עם המשיב עלולה לפגום בתפקודו כמפקח.

ח. החלופה המוצעת נמצאת כ- 30 ק"מ ממקום מגוריה של ***** ועל פי עדות אחד המפקחים המוצעים נמצאת מרחק נסיעה של 25 דקות ממקום מגורי המתלוננת. מרחק הדרך וטווח הזמן קצרים למדי ואינם משמשים זמן מספק בידי משטרת ישראל להגן על שלום המתלוננת באם יחליט המשיב לצאת את כתובת מעצר הבית, הן בלא ידיעת המפקחים ואף אם ידווחו המפקחים בזמן אמת. כל זאת בשעה שלא ניתן להציב במקום פיקוח אלקטרוני, זמן הנסיעה הקצר יחסית בין מקום מעצר הבית וכתובת המתלוננת ולאור מסוכנותו הגבוהה של המשיב, תיאור התנהגותו כבלתי צפויה בתקופה האחרונה והעמדות המסוכנות בהן מחזיק המשיב ביחס לבת זוגו. להדגיש כי בתי המשפט על ערכאותיהם השונות רואים חשיבות במרחק גיאוגרפי ניכר כערובה ולו חלקית להבטחת שלום נפגע העבירה באשר יש במרחק זה כדי לאפשר איתור ההפרה והתראה בפני נפגע העבירה מבעוד מועד וכן יש במרחק גיאוגרפי ניכר כדי ליצור מוטיבציה שלילית בפני הנאשם המשוחרר להפרת התנאים המגבילים. ככל שמסוכנות המשיב גבוהה כפי שמצאתי במקרה זה תידרש חלופת מעצר מרוחקת יותר.

מכל האמור לעיל עולה כי אין בידי לתת אמון במשיב כי לא יפר את התנאים המגבילים, לא ישוב לעבור עבירות באם

ישוחרר בערובה ואין החלופה המוצעת נותנת מענה למסוכנות המשיב כלפי בת זוגו המתלוננת כפי שנסקרה לעיל בהחלטתי זו.

לאור האמור לעיל אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

ניתנה והודעה היום י"ג סיוון תשע"ה, 31/05/2015 במעמד הנוכחים.

נir מישורי לב טוב , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

במסגרת החלטתי הוריתי על מעצר המשיב עד תום ההליכים.

עם זאת, לא אחסום דרכו של ב"כ המשיב מלהגיש בקשה לעיון חוזר וזאת לאור הצהרתו בפניי לאחר הקראת ההחלטה ותוכן החלטתי.

ניתנה והודעה היום י"ג סיוון תשע"ה, 31/05/2015 במעמד הנוכחים.

נir מישורי לב טוב , שופט